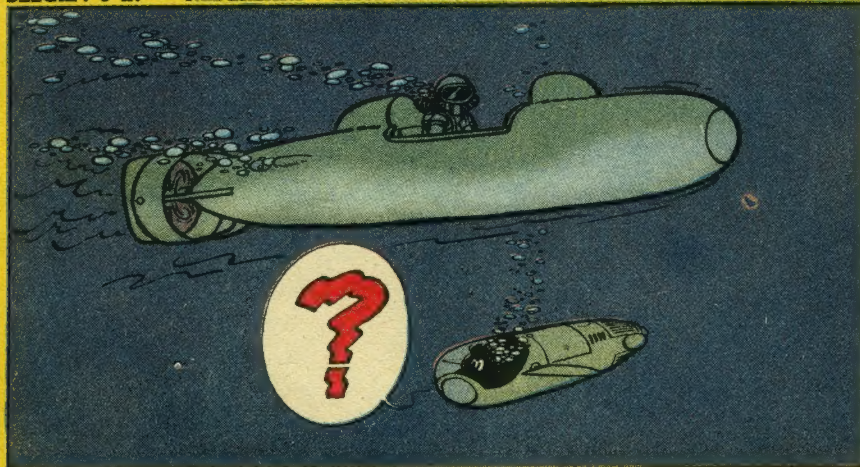
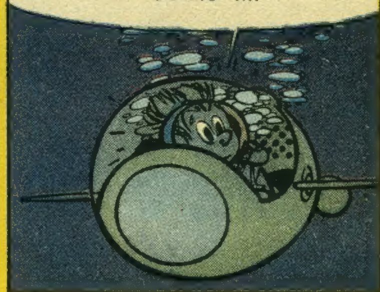
ROBBEDOES

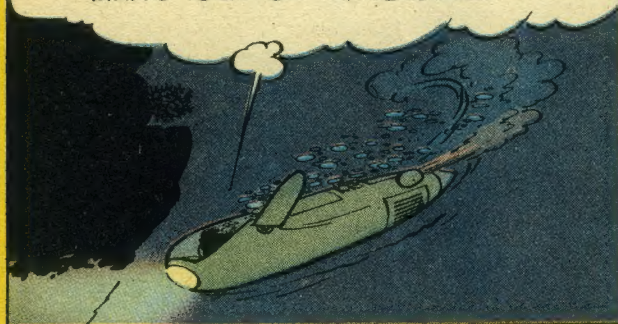
DAAR GINDS KOMT DE STOOMBOOT UIT ATTAMIRA AAN EN BRENGT VOLOP AVONTUUR VOOR

KIM DEVIL

BELGIE : 6 fr. — NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct. Weekblad. — 17e Jaargang. Nr. 793. — 9 Juni 1955. — 24 blz.

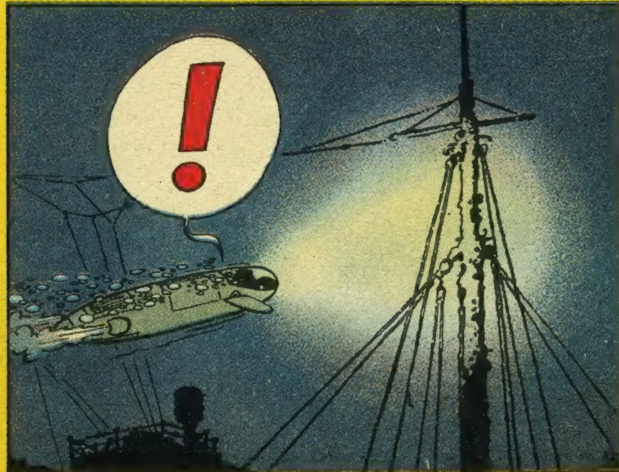

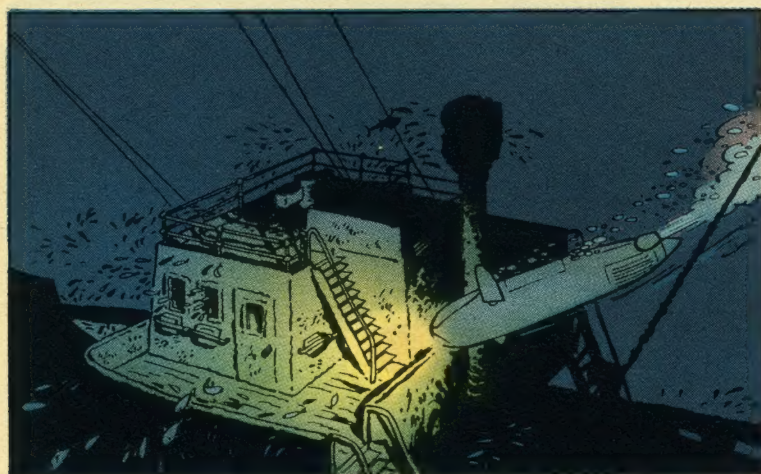

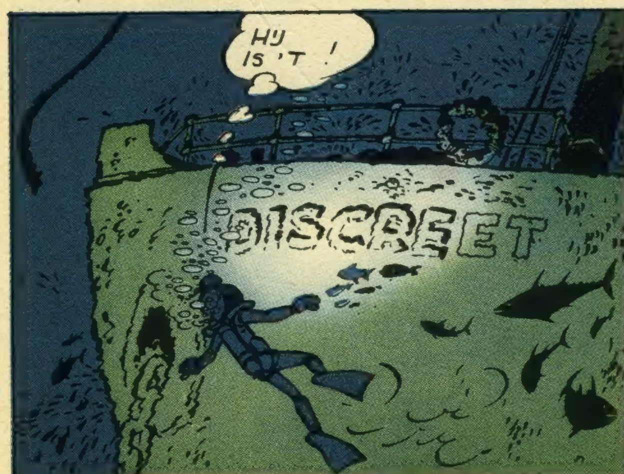

EEN WRAK HIER AAN DE VOET VAN KAAP ROSE, DAT MOET DE "DISCREET" ZIJN!

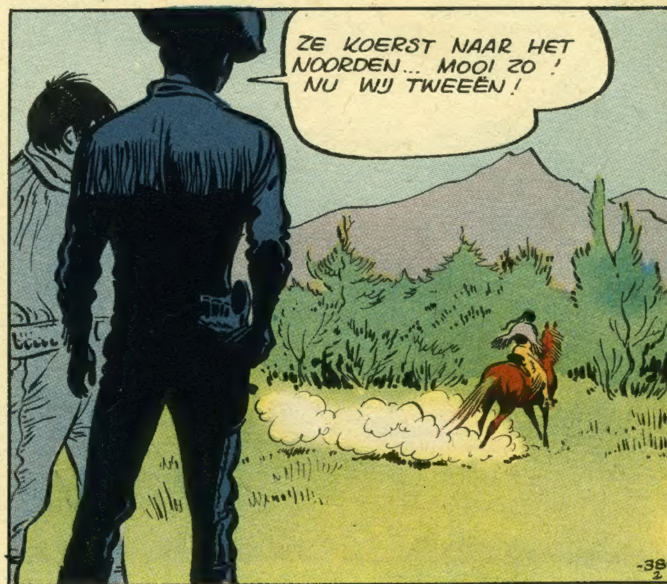
WORDT VERVOLGD

JERRY SPRING

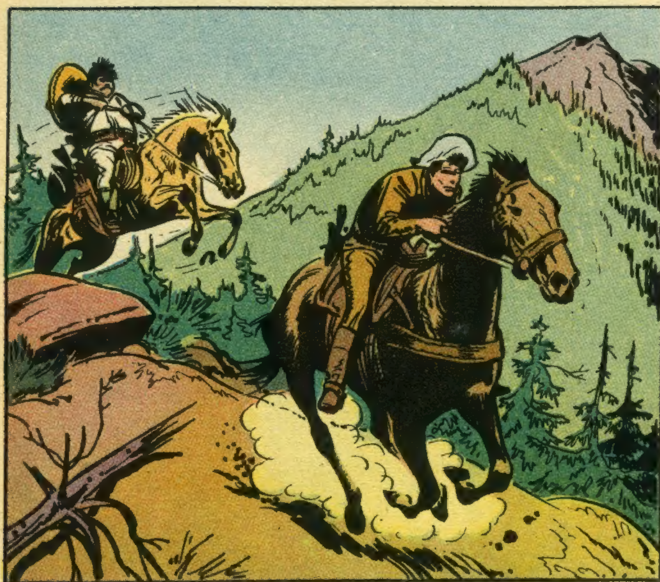

JERRY SPRING

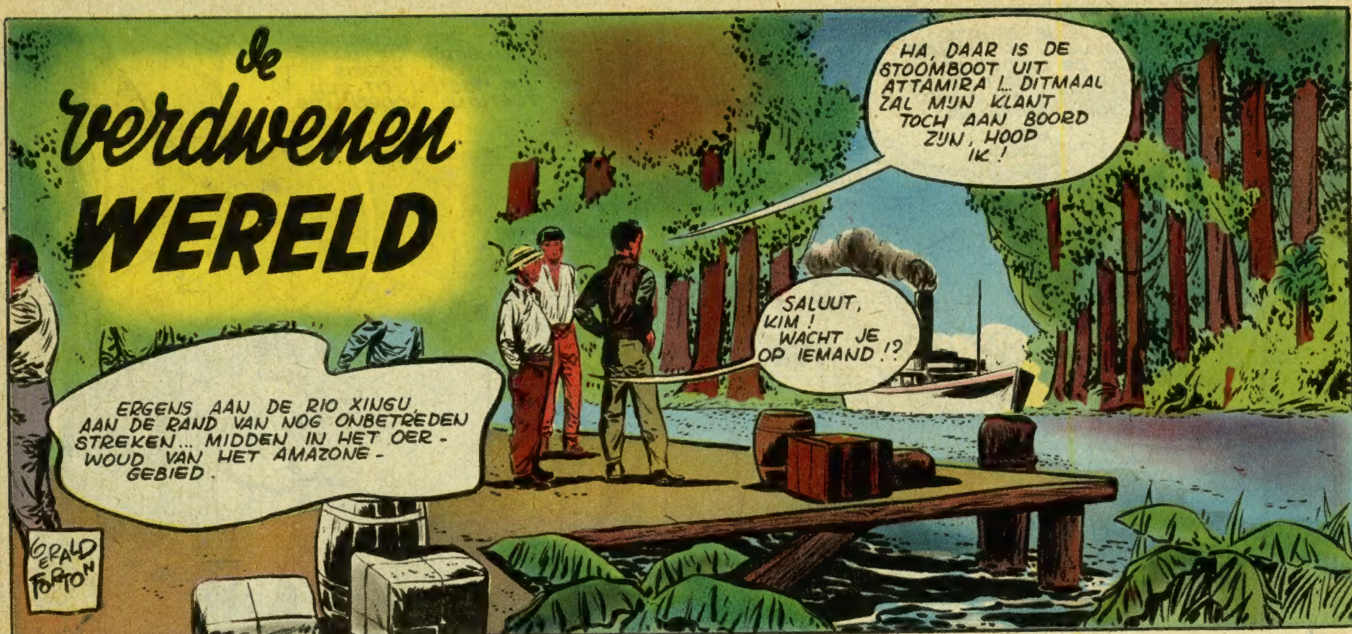

de verdwenen WERELD
GERALD FORTON
ERGENS AAN DE RIO XINGU, AAN DE RAND VAN NOG ONBETREDEN STREKEN... MIDDEN IN HET OER-WOUD VAN HET AMAZONE-GEBIED.
HA, DAAR IS DE STOOMBOOT UIT ATTAMIRA!... DITMAAL ZAL MIJN KLANT TOCH AAN BOORD ZIJN, HOOP IK!
SALUUT, KIM! WACHT JE OP IEMAND!?

JA, OP EEN ENTOMOLOOG... DIE WIL EEN EXPEDITIE ONDERNE-MEN LANGS DE BOVEN-XINGU. HET GAAT OM HET VANGEN VAN VLINDERS EN ZELDZAME INSECTEN DIE NOG NIET IN ZIJN VERZAMELING VOORKOMEN!
EEN ENTO... WAT?

EEN ENTOMOLOOG, EEN GELEERDE DIE ZICH MET INSECTEN BEZIGHOUDT!
HE, KIJK EENS! WAT MAG DAT ZIJN?... TWEE POLITIEAGENTEN AAN BOORD... AI, AL-WEER WERK VOOR MIJ!

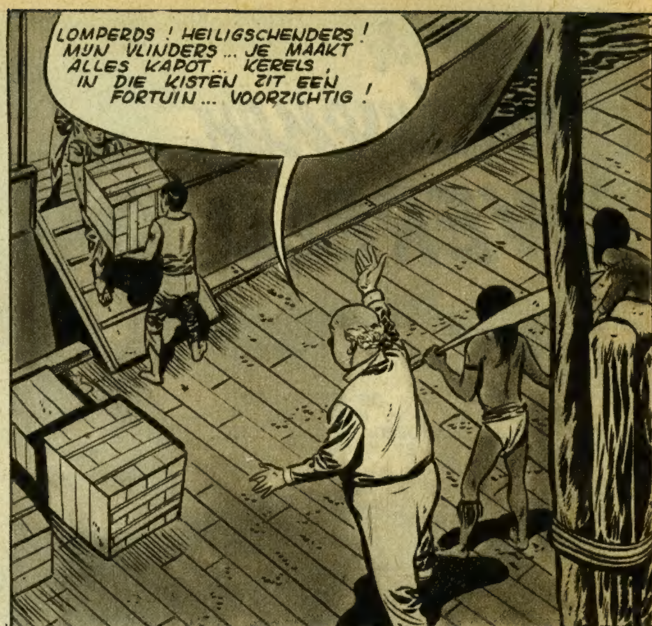

HALLO, CAPITANO!
WAT IS ER VAN UW DIENST, SENHORES POLICIAS?

HEEFT U DEZE KNAAP SOMS GEZIEN OF VAN HEM HOREN SPREKEN, CAPITAO? HIJ IS UIT ZIJN KOSTSCHOOL WEGGELO-PEN... EEN DAG OF TIEN GELEDEN... WE HEBBEN ALLE REDEN OM TE GELOVEN DAT HIJ GETRACHT HEEFT DE RIO XINGU OP TE VAREN... HIJ HEET JOAO PEREIRA!

JOAO PEREIRA? DE ZOON VAN DE TWEE JAAR GELEDEN VER-DWENEN ONTDEK-KINGSREIZIGER...
JA... ZIJN VADER VERKENDE HET BOVEN-XINGUGEBIED... HIJ IS NOOIT TERUG GEKOMEN. DE JON-GEN HAD ZICH IN ZIJN HOOFD GEHAALD DAT HIJ NOG LEEFDE... HIJ WOU HEM TERUGVINDEN...

TWEEMAAL AL HEEFT HIJ GEPROBEERD UIT ZIJN WEESHUIS TE VLUCHTEN... DITMAAL IS HET GELUKT... HIJ ZAL STELLIG PROBEREN ZIJN PLAN UIT TE VOEREN!

ZO'N SATANSE RAKKER ! DAAR ZIT PIT IN !
'T IS JE REINSTE WAANZIN... OP ZIJN LEEFTIJD DE WILDERNIS IN LOPEN... ECHT ZELFMOORD... WIJ KOMEN HEM AANHOUDEN !
ONGELUKKIG GENOEG HEEFT NIEMAND ME GEMELD DAT HIJ HIER IN DE BUURT IS !

LOMPERDS ! HEILIGSCHENDERS ! MIJN VLINDERS... JE MAAKT ALLES KAPOT... KERELS, IN DIE KISTEN ZIT EEN FORTUIN... VOORZICHTIG !

HA ! HA ! DAT IS PROF. ARTABAN CORONEL, EEN OUWE GEK... EEN ENTO... ENTOTO...
JA, HIJ JAAGT NOG OP VLINDERS. ZO OUD...
HE, DAT IS MIJN KLANT...

HALLO, PROFESSOR !
SUFFERS, IK ZAL ER WERK VAN MAKEN, MIJN VLINDERS !

HA, BEN JIJ DAAR, KIM DEVIL. VLUG DAN, MAAK ALSJEBLIEFT EEN EINDE AAN DAT BLOEDBAD, AAN DIE ONTHEILIGING. MIJN KISTEN !

EH... PROF... CORONEL, U IS TOCH NIET VAN PLAN DIE KISTEN OP DE EXPEDITIE MEE TE SLEPEN ?

JA ZEKER ! VAN MIJN COLLECTIES SCHEID IK NIET, HOOR JE, NOOIT... DIE ZIJN ME LIEVER DAN MIJN LEVEN !

NU GEEF DAN MAAR DE VLINDERS VAN DE BOVEN-XINGU OP. ZO'N STORTVLOED VAN KOFFERS KAN ONMOGELIJK MEE IN DE JUNGLE !

WAT?... IK VERTIK HET VAN MIJN KINDEREN TE SCHEIDEN... JA, DIE ZELDZAME EXEMPLAREN ZIJN NET EIGEN KINDEREN VAN ME. IK ...
IK BEN GIDS EN GEEN VERHUIZER. KIEZEN OF DELEN!

ALS U MIJ WERKELIJK ALS GIDS WIL, PROFESSOR, DAN LAAT U DIE PYRAMIDE BIJ MIJ THUIS ACHTER. IK STA U HOOGSTENS TOE EEN ENKELE KIST MET UW ZELDZAAMSTE EXEMPLAREN MEE TE NEMEN!
OCH, U DOET ME DE DOOD AAN!
HEI, KIM ...

IK GA MET DE POLICIAS DE STREEK AFZOEKEN, OM DIE KNAAP TE VINDEN. JIJ GAAT IMMERS TOCH NAAR DE BOVEN-XINGU. ALS JE HEM DAAR SOMS TEGENKOMT, LEG DAN DE HAND OP HEM!
REKEN MAAR... ER BESTAAT ECHTER WEINIG KANS DAT HIJ DE JUNGLE IS INGEDRONGEN... OF DAN IS HIJ AL DOOD!
MIJN VLINDERS ACHTERLATEN, WAT EEN SCHANDE!

NADERHAND...
DUS WAT HEEFT U BESLOTEN PROFESSOR?
IK LEG ME ERBIJ NEER... ALLEEN MIJN MOOISTE VLINDERS GAAN MEE... ACH, HET IS HARTVERSCHEUREND! IK ZAL ZE SORTEREN EN INPAKKEN. WANNEER GAAN WE!?

ALLES IS KLAAR!... WE NEMEN ZO WEINIG MOGELIJK DRAGERS EN BAGAGE MEE... DE REIS IS AL ZWAAR EN GEVAARLIJK GENOEG!

OOO!

GERALD FORTON

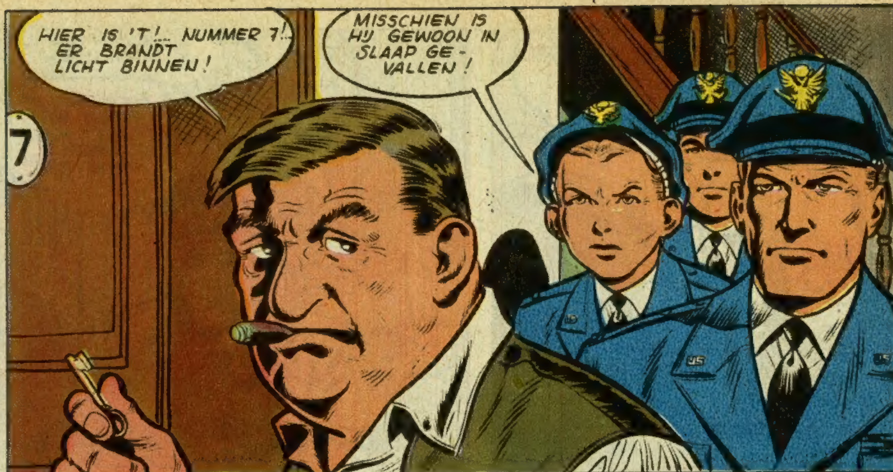

(Wordt vervolgd.)

BUCK DANNY
NC-22654
ANTWOORDT NIET MEER

HIER IS 'T!... NUMMER 7!... ER BRANDT LICHT BINNEN!
MISSCHIEN IS HIJ GEWOON IN SLAAP GE-VALLEN!
7

HALLO, BOLTON!... RONNIE BOLTON!... DOE OPEN... IK BEN 'T... DANNY... KOLONEL DANNY!...
HIJ ANTWOORDT NIET...

DOE VLUG OPEN!
G... GOED, SIR!

DE DEUR GAAT INEENS OPEN EN...
OOO!
TE LAAT!

VLUG!... EEN ZIEKENAUTO!
ONNODIG!... HIJ IS DOOD! HIJ BEWEEGT NIET MEER!
WEL WAAR!... HIJ ADEMT NOG ZWAKJES!... VLUG!
CONSTELLATION CRASHED

RONNIE! IK BEN HET, BUCK DANNY!... WAT IS ER GEBEURD?
B... BUCK! TE LAAT! ZE HEBBEN ME TOCH GEKREGEN!

WIE ZIJN "ZE"? DIE VENT DIE ZICH VOOR MIJ UITGAF?
ZE HEBBEN ME AFGELUISTERD TOEN IK JE OPBELDE... ZE VERMOEDDEN DAT IK ZE WILDE VERRADEN!

ZE HEBBEN ME VEEL GELD GEBODEN... DAT HAD IK KUNNEN AANNEMEN... MAAR JIJ ALLEEN HAD VERTROUWEN IN ME GE-HAD... DAAROM WOU IK JE NIET TELEURSTELLEN! JE MOET VERHINDEREN... HET VLIEGTUIG... HET EERSTVOLGENDE... OPGELET... HOGE NOORDEN...
WAT?
N.C.21.

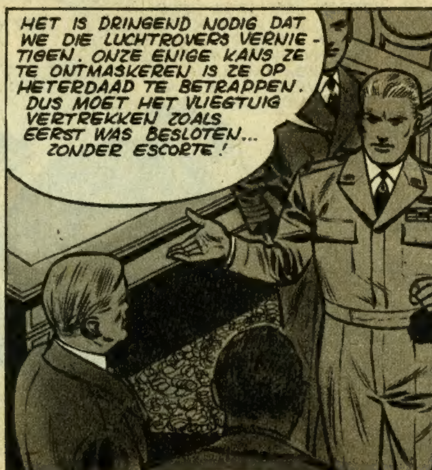

(Wordt vervolgd.)

HOE BEELDVERHALEN WORDEN GEMAAKT.

SNUFFELTJE VERTELT...

E zitten in de tram. Een gezellig-lawaaiende boerentram. En we « stomen » in de richting van het plaatsje, waar Napoleon voor de laatste keer van Wellington en Blücher voor zijn broek kreeg. De 45 meter hoge Leeuwenheuvel met gietijzeren leeuw zullen we echter niet te zien krijgen. Ver ervoor moeten we al uitstappen : in de buurt van een groot gebouw, waar geleerde weerprofeten zich uitsloven om ons te kunnen vertellen, of we al dan niet ons jasje mogen uitlaten.

— Is het nog ver, prof ? vraagt dikke Jan.

— Nee, nee, we zijn er al ! Vooraan uitstappen, jongens !

En dan gaat het op mars. Naar Franquin, de grote tekenaar en schepper van ons mooiste Robbedoesverhaal.

Tot we eindelijk aan een rood-bakstenen huis komen. Achter prof. Snuffel stappen we de twee keer vier treden hoge stoep op. Eigenaardig !... We voelen ons zo geheimzinnig stil. Zo plechtig en bang. We horen de bel rinkelen. We wachten...

Opeens slaat de deur wijd open.

— Ha, ha ! Vrienden !... Professor Snuf ?... En jullie zijn de rakkers ?... Kom binnen, kom binnen !...

We voelen ons dadelijk op ons gemak. Boven staat een heel vriendelijke dame ons op te wachten. Franquin loodst ons zijn atelier binnen. Er zit nog een andere meneer, die er aan de Baard en de Kale werkt.

We zien een tafel met veel rommel, een muur, volgeprikt met voorpagina's van albums en... een zwarte poes, die op de vensterbank zit te spinnen.

— Zo, komen jullie eens kijken ?

— Ja, meneer, we willen eens weten, hoe een beeldverhaal wordt geboren, vraagt **ZURE HARING** uit Vechmaal.

Franquin lacht. We hebben de indruk, dat hij de hele dag niets anders doet dan lachen. Dat moet ook wel. Anders zouden zijn tekeningen niet zo zonnig en fris zijn.

De vriendelijke dame tracteert ons op toffee's.

— Dan kunnen jullie beter luisteren, zegt ze.

— Goed, vriendjes ! Jullie willen weten, hoe een beeldverhaal wordt gemaakt... Tja... Wat doet je als je een huis gaat bouwen ?

— Een plan opstellen.

— Juist. Een plan ! Zo is het ook met een beeldverhaal. Voor je gaat tekenen, moet je eerst weten, wàt je gaat tekenen. Je moet het hele verhaal weten, anders loop je kans er geen eind aan te vinden. Verbeeld je, dat je een huis bouwt, zo maar lukraak, en je merkt, dat de deuren en het dak er niet in en op passen ?...

— Dat zou een ramp zijn...:

— Dat wil ik geloven ! Dus eerst moet je het hele verhaal in je hoofd of op papier hebben. Maar we hebben het over een beeldverhaal, dat uit een hele reeks prenten bestaat. Het verhaal moet dan ook in diverse stukjes gebrokkeld worden. Als dat klaar is, volgt de « uitsnijding ».

— Waar is dat voor nodig, meneer ?

— Wel, rakker, ieder verhaal mag slechts een bepaalde lengte hebben. Nu moet je net zolang « uitsnijden », tot je die bepaalde lengte hebt bereikt.

» Bij dat uitsnijden, moet je nog op iets anders letten. Een beeldverhaal bestaat uit verschillende, wekelijkse afleveringen. Nu moet je er al « uitsnijdend » voor zorgen, dat het einde van elke aflevering zodanig is, dat de lezer vraagt : « Oei, oei, hoe zou dat aflopen ? »... En dat is om de drommel nog zo gemakkelijk niet !

» Daarna...

— Daarna komt het tekenwerk...

— Mis, vriend ! Daarna krijgen we het eigenlijke « scenario ». Dit is de uitwerking van het in stukjes geknipte verhaal.

Franquin wipt uit zijn stoel en snuffelt wat op de tafel, waar de Baard en de Kale vorm en gestalte krijgen.

— Kijk, dit is een scenario. En wel die van « De Witte Hand » Nr. 784 van 7 April 1955. Eerste prent :

Baard en Kale in hotelkamer. Kale zit in de stoel met een stapel brieven van bewonderaars voor hem. De Baard staat naast hem. Allebei blij-verwonderd.

Kale. — Het bestuur van de stad nodigt ons uit voor een eregala-avond. Tijdens het feest zal de premie ons worden overhandigd !

Baard. — En in deze brief vraagt de blikjeskoning Williams ons op zijn ranch in Las Vegas.

— Heeft u geen scenario van Robbedoes ?

— Nee, jongens ! Er zijn tekenaars, zoals ik, die het zonder doen. Dat wil zeggen : zonder « geschreven » scenario. Want ik heb het wel degelijk in mijn hoofd zitten !

— En gaan we nu tekenen ?

— Ja, Zure Haring, nu gaan we tekenen ! Ik ga voor mijn werktafel zitten. Komen jullie maar om me heen staan...

» We tekenen op die grote vellen, ruim twee keer zo lang en breed als een bladzijde van jullie Robbedoes. Ik teken de prenten dus niet zo klein als ze in jullie blad verschijnen. En zien jullie die blauwe lijntjes ?... Die dienen voor de letters in de lussen.

— Lussen ?

— Ja, zo noemen we die witte wolken, waarin de gesproken tekst staat. Bij het tekenen moet je er natuurlijk altijd rekening mee houden, voldoende plaats voor die lussen open te laten.

RANQUIN neemt een potlood in de hand. We kijken elkaar eens aan en wrijven in de hand. Fijn ! Franquin zelf merkt het wel. Hij moet erom lachen.

— De tekeningen maken we eerst in potlood. Heel losjes... Al schetsend. Kijk... Zo... En zo...

We kijken onze ogen uit. Hij tekent los, met korte trekjes. Juist of hij telkens met de potloodpunt een stofje wegveegt. Hij schetst een weggetje, een Robbedoes, een hek, een boom, Piet Kwabbernoot, een huis... Allemaal zo vlot en gemakkelijk. Rik slaakt een diepe zucht. Hij is blij, nu hij ziet, dat een echte tekenaar ook veel gebruik van zijn gom maakt. Nu begrijpt hij, waarom Snuffel in de Knollentuin altijd zegt : wat losser en wat meer knoeien.

— Een schets is een schets, merkt Franquin op. Nu gaan we dat eens « netjes » maken. De eigenlijke tekening komt in O.I. of Chinese inkt. We doen dat met een pen of een fijn penseel. Ik zal voor jullie Piet Kwabbernoot eens in inkt brengen...

Franquin voegt de daad bij het woord.

— Ik heb nooit geweten, dat het zo gaat, merkt Zure Haring op. En als u nu een fout maakt, gaat u dan met een mesje krabben ?

— Welnee, vriendje, dan maak je gaten en het papier wordt ruw en pluizig.

— Hoe doet u het dan ?

— Met witte verf. Een soort vette plakaatverf, die ondoorzichtig is. Ook als er in een zwart vlak witte lijntjes moeten worden aangebracht, maken we eerst dat hele vlak zwart en brengen die lijntjes naderhand met dat wit aan.

» Zo... en nu...

— De kleuren !

— De platen zelf kleuren we niet. We leggen er doorschijnend papier overheen. En op dat doorschijnend papier geef ik de kleuren aan met kleurpotlood. Dat zijn de aanwijzingen voor de drukker, die met de diverse drukinkten moet werken. Daar zal professor jullie meer over kunnen vertellen. Nietwaar professor ?

— Inderdaad ! Een volgende keer zal ik onze rakkers een iets vertellen over kleurendruk...

De zwarte poes springt van de vensterbank, rekt zich eens lekker uit en haast zich naar de keuken.

— Ha, ha, roept Jef, gaf die poes u het idee om de Marsipulami te scheppen ?

— O nee, die poes is jonger ! Maar ik heb ze gekocht, omdat ze zoveel op de Marsipulami lijkt...

We zijn blij eens met Franquin te hebben kennis gemaakt.

— Toffe kerel ! zegt Rik op zijn jongensachtige manier.

— Die toffe verhalen voor ons maakt ! voegt Zure Haring er aan toe.

Het ruikt buiten heerlijk naar vochtige grond. Als we weer in de tram zitten, kitteld een laagstaand zonnetje ons in de hals. We voelen ons blij en opgewekt. Als we thuis ook eens probeerden een tekenverhaal te scheppen ?

Waarom niet, rakkers ? Het zal alleen heel veel tijd vragen. Voor het zover is... Welaan :

Met Robbedoes Vooruit en Vooraan !

Jullie opperbeste,

SNUFFEL.

ELECTRISC

Electrisch vissen met wisselstroom drijft de vissen naar de zuigmonden, die aan weerskanten in het midden van het schip zitten. Een soort filter in het ruim sorteert de vis en stuurt het kleine grut, dat « onder de maat » is en dus ongeschikt om op tafel te komen naar hun natte element terug.

1-4 : Electroden van voor- en achtersteven, bestaande uit metalen netten, die met wisselstroom worden gevoed.

2-3 : Zuigmonden waar de vis, die probeert uit het geëlectriseerde gebied te ontkomen naar toe wordt gedreven.

En rechts hier is een vissersboot, voor de electrische vangst met gelijkstroom uitgerust.

5-6 : Electroden aan de achtersteven, gevoed met negatieve stroom.

7 : Zuigmond, gevoed met positieve stroom, die de vissen aantrekt.

In het dierenrijk is het voorbeeld van electrisch vissen met gelijkstroom de gymnotus, bestudeerd in het Biologisch Instituut te Buenos Aires. Dit dier is ongeveer 1,20 m. lang en houdt er een « batterij » op na die wel 400 ontladingen van 40 watt kan voortbrengen, waarvan de spanning 500 volt bereikt. Dergelijke ontladingen volstaan, zelfs al duren ze maar 1/500 seconde, om een paard te doden.

ELECTRISCH VISSEN

Electrisch vissen met wisselstroom drijft de vissen naar de zuigmonden, die aan weerskanten in het midden van het schip zitten. Een soort filter in het ruim sorteert de vis en stuurt het kleine grut, dat « onder de maat » is en dus ongeschikt om op tafel te komen naar hun natte element terug.

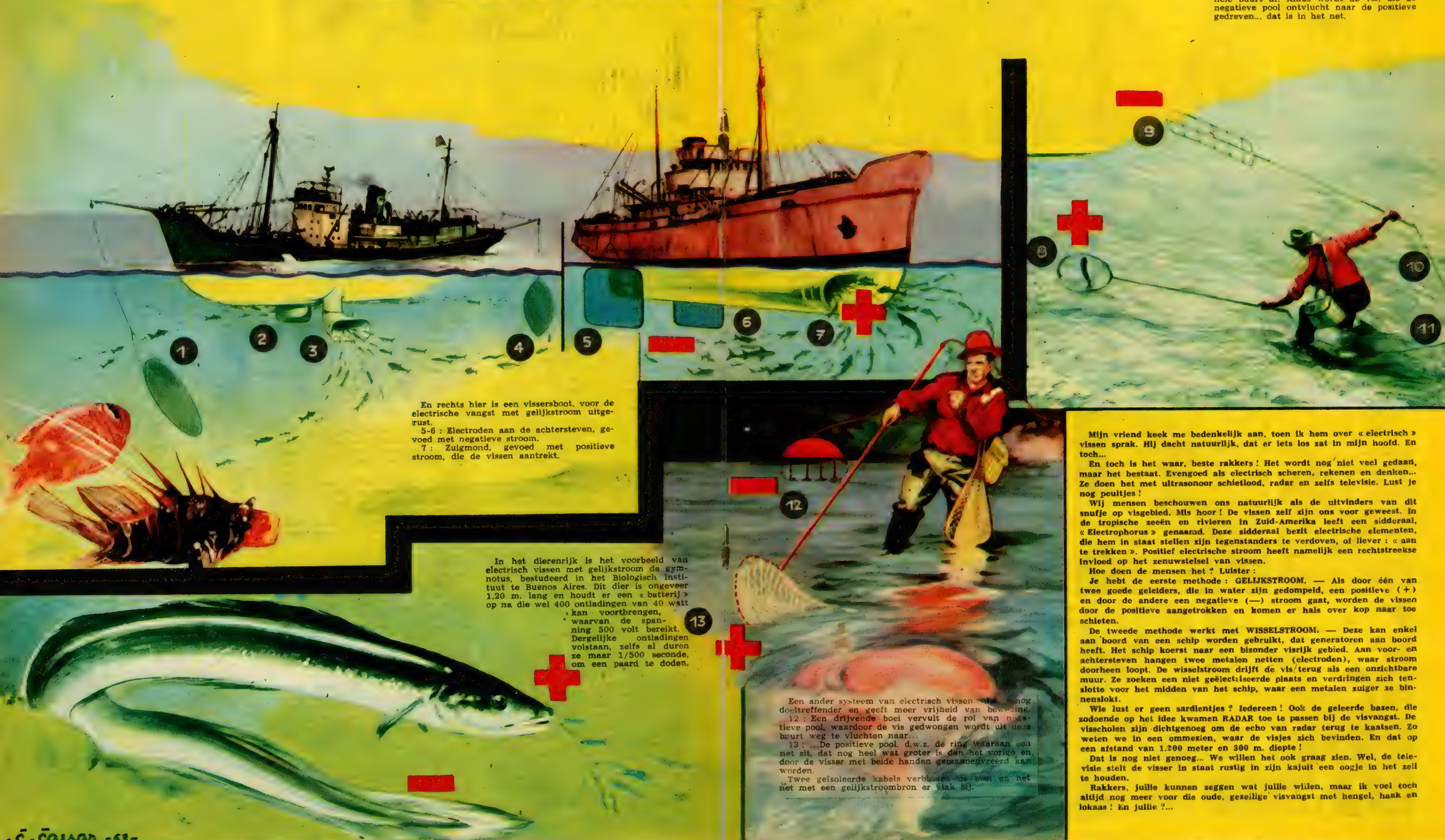
1-4 : Electroden van voor- en achtersteven, bestaande uit metalen netten, die met wisselstroom worden gevoed.

2-3 : Zuigmonden waar de vis, die probeert uit het geëlectriseerde gebied te ontkomen naar toe wordt gedreven.

Een eenzame visser, die electrisch vist :

8 : De ronde ring van het net wordt met positieve gelijkstroom gevoed (let op de volkomen geïsoleerde kabel, die de ring met een stroombron verbindt : nr. 11). De ring trekt vissen aan... zodat die in het net terechtkomen.

9 : Rechts houdt de visser de negatieve electrode vast, gevormd door een metalen rooster dat zelf weer door een kabel (10) met de stroombron is verbonden. De visser dompelt de rooster in zee en « harkt » de hele buurt af. Aldus wordt de vis, die de negatieve pool ontvlucht naar de positieve gedreven... dat is in het net.

En rechts hier is een vissersboot, voor de electrische vangst met gelijkstroom uitgerust.

5-6 : Electroden aan de achtersteven, gevoed met negatieve stroom.

7 : Zuigmond, gevoed met positieve stroom, die de vissen aantrekt.

In het dierenrijk is het voorbeeld van electrisch vissen met gelijkstroom de gymnotus, bestudeerd in het Biologisch Instituut te Buenos Aires. Dit dier is ongeveer 1,20 m. lang en houdt er een « batterij » op na die wel 400 ontladingen van 40 watt kan voortbrengen, waarvan de spanning 500 volt bereikt. Dergelijke ontladingen volstaan, zelfs al duren ze maar 1/500 seconde, om een paard te doden.

Een ander systeem van electrisch vissen [illegible] nog doeltreffender en geeft meer vrijheid van beweging.

12 : Een drijvende boei vervult de rol van negatieve pool, waardoor de vis gedwongen wordt uit deze buurt weg te vluchten naar...

13 : ...De positieve pool, d.w.z. de ring waaraan een net zit, dat nog heel wat groter is dan het vorige en door de visser met beide handen gemanoeuvreerd kan worden.

Twee geïsoleerde kabels verbinden de boei en het net met een gelijkstroombron er vlak bij.

Mijn vriend keek me bedenkelijk aan, toen ik hem over « electrisch » vissen sprak. Hij dacht natuurlijk, dat er iets los zat in mijn hoofd. En toch...

En toch is het waar, beste rakkers ! Het wordt nog niet veel gedaan, maar het bestaat. Evengoed als electrisch scheren, rekenen en denken... Ze doen het met ultrasonoor schietlood, radar en zelfs televisie. Lust je nog peultjes !

Wij mensen beschouwen ons natuurlijk als de uitvinders van dit snufje op visgebied. Mis hoor ! De vissen zelf zijn ons voor geweest. In de tropische zeeën en rivieren in Zuid-Amerika leeft een sidderaal, « Electrophorus » genaamd. Deze sidderaal bezit electrische elementen, die hem in staat stellen zijn tegenstanders te verdoven, of liever : « aan te trekken ». Positief electrische stroom heeft namelijk een rechtstreekse invloed op het zenuwstelsel van vissen.

Hoe doen de mensen het ? Luister :

Je hebt de eerste methode : GELIJKSTROOM. — Als door één van twee goede geleiders, die in water zijn gedompeld, een positieve (+) en door de andere een negatieve (—) stroom gaat, worden de vissen door de positieve aangetrokken en komen er hals over kop naar toe schieten.

De tweede methode werkt met WISSELSTROOM. — Deze kan enkel aan boord van een schip worden gebruikt, dat generatoren aan boord heeft. Het schip koerst naar een bizonder visrijk gebied. Aan voor- en achtersteven hangen twee metalen netten (electroden), waar stroom doorheen loopt. De wisselstroom drijft de vis terug als een onzichtbare muur. Ze zoeken een niet geëlectriseerde plaats en verdringen zich tenslotte voor het midden van het schip, waar een metalen zuiger ze binnenslokt.

Wie lust er geen sardientjes ? Iedereen ! Ook de geleerde bazen, die zodoende op het idee kwamen RADAR toe te passen bij de visvangst. De visscholen zijn dichtgenoeg om de echo van radar terug te kaatsen. Zo weten we in een ommezien, waar de visjes zich bevinden. En dat op een afstand van 1.200 meter en 300 m. diepte !

Dat is nog niet genoeg... We willen het ook graag zien. Wel, de televisie stelt de visser in staat rustig in zijn kajuit een oogje in het zeil te houden.

Rakkers, jullie kunnen zeggen wat jullie willen, maar ik voel toch altijd nog meer voor die oude, gezellige visvangst met hengel, haak en lokaas ! En jullie ?...

ISCH VISSEN

Een eenzame visser, die electrisch vist :

8 . De ronde ring van het net wordt met positieve gelijkstroom gevoed (let op de volkomen geïsoleerde kabel, die de ring met eèn stroombron verbindt : nr. 11). De ring trekt vissen aan... zodat die in het net terechtkomen.

9 : Rechts houdt de visser de negatieve electrode vast, gevormd door een metalen rooster dat zelf weer door een kabel (10) met de stroombron is verbonden. De visser dompelt de rooster in zee en « harkt » de hele buurt af. Aldus wordt de vis, die de negatieve pool ontvlucht naar de positieve gedreven... dat is in het net.

Een ander systeem van electrisch vissen [illegible] nog doeltreffender en geeft meer vrijheid van beweging.

12 : Een drijvende boei vervult de rol van negatieve pool, waardoor de vis gedwongen wordt uit deze buurt weg te vluchten naar...

13 : ...De positieve pool, d.w.z. de ring waaraan een net zit, dat nog heel wat groter is dan het vorige en door de visser met beide handen gemanoeuvreerd kan worden.

Twee geïsoleerde kabels verbinden de boei en het net met een gelijkstroombron er vlak bij.

Mijn vriend keek me bedenkelijk aan, toen ik hem over « electrisch » vissen sprak. Hij dacht natuurlijk, dat er iets los zat in mijn hoofd. En toch...

En toch is het waar, beste rakkers ! Het wordt nog niet veel gedaan, maar het bestaat. Evengoed als electrisch scheren, rekenen en denken... Ze doen het met ultrasonoor schietlood, radar en zelfs televisie. Lust je nog peultjes !

Wij mensen beschouwen ons natuurlijk als de uitvinders van dit snufje op visgebied. Mis hoor ! De vissen zelf zijn ons voor geweest. In de tropische zeeën en rivieren in Zuid-Amerika leeft een sidderaal, « Electrophorus » genaamd. Deze sidderaal bezit electrische elementen, die hem in staat stellen zijn tegenstanders te verdoven, of liever : « aan te trekken ». Positief electrische stroom heeft namelijk een rechtstreekse invloed op het zenuwstelsel van vissen.

Hoe doen de mensen het ? Luister :

Je hebt de eerste methode : GELIJKSTROOM. — Als door één van twee goede geleiders, die in water zijn gedompeld, een positieve (+) en door de andere een negatieve (—) stroom gaat, worden de vissen door de positieve aangetrokken en komen er hals over kop naar toe schieten.

De tweede methode werkt met WISSELSTROOM. — Deze kan enkel aan boord van een schip worden gebruikt, dat generatoren aan boord heeft. Het schip koerst naar een bizonder visrijk gebied. Aan voor- en achtersteven hangen twee metalen netten (electroden), waar stroom doorheen loopt. De wisselstroom drijft de vis terug als een onzichtbare muur. Ze zoeken een niet geëlectriseerde plaats en verdringen zich tenslotte voor het midden van het schip, waar een metalen zuiger ze binnenslokt.

Wie lust er geen sardientjes ? Iedereen ! Ook de geleerde bazen, die zodoende op het idee kwamen RADAR toe te passen bij de visvangst. De visscholen zijn dichtgenoeg om de echo van radar terug te kaatsen. Zo weten we in een ommezien, waar de visjes zich bevinden. En dat op een afstand van 1.200 meter en 300 m. diepte !

Dat is nog niet genoeg... We willen het ook graag zien. Wel, de televisie stelt de visser in staat rustig in zijn kajuit een oogje in het zeil te houden.

Rakkers, jullie kunnen zeggen wat jullie willen, maar ik voel toch altijd nog meer voor die oude, gezellige visvangst met hengel, haak en lokaas ! En jullie ?...

Het raadsel van de maansteen

DOOR Peyo

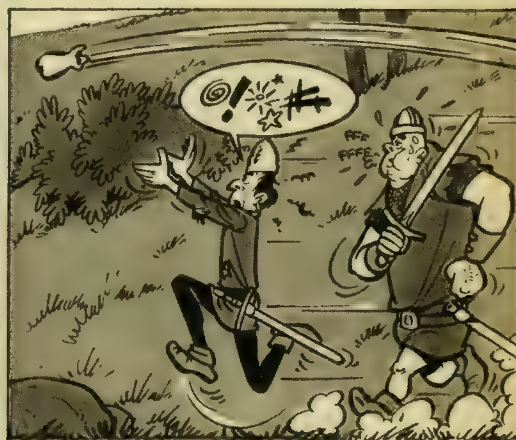

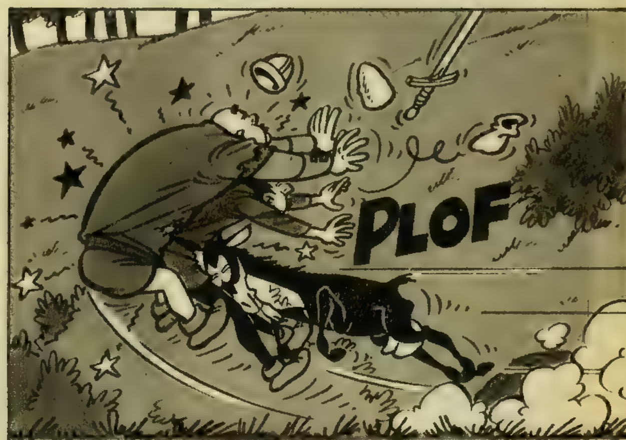

(Wordt vervolgd.)

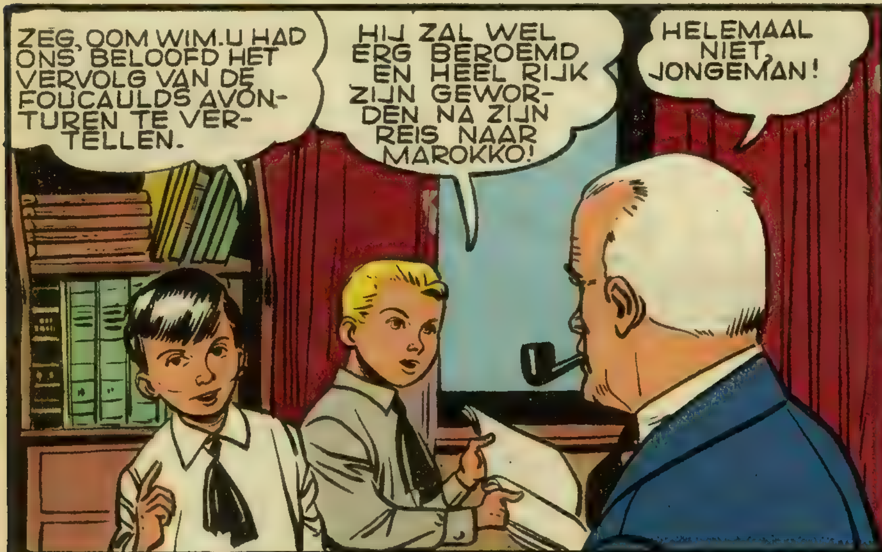

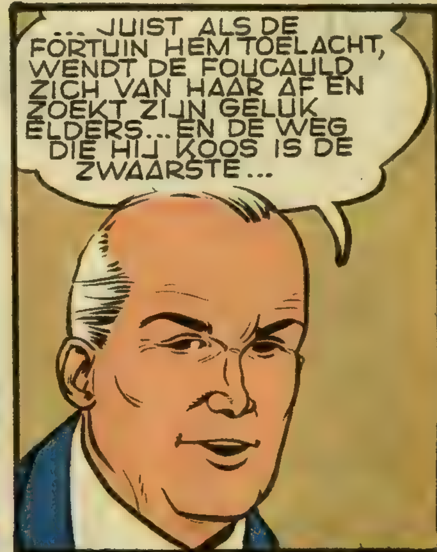
1. Een PALIMPSEST is een ornament in de bouwkunde.
2. Een ONAGER is een soort ezel.
3. QUITO is de hoofdstad van Ecuador.
4. TARTANE is een stof.
5. De ANACONDA is de hoogste top van de Andes.

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

de KLUIZENAAR van de HOGGAR

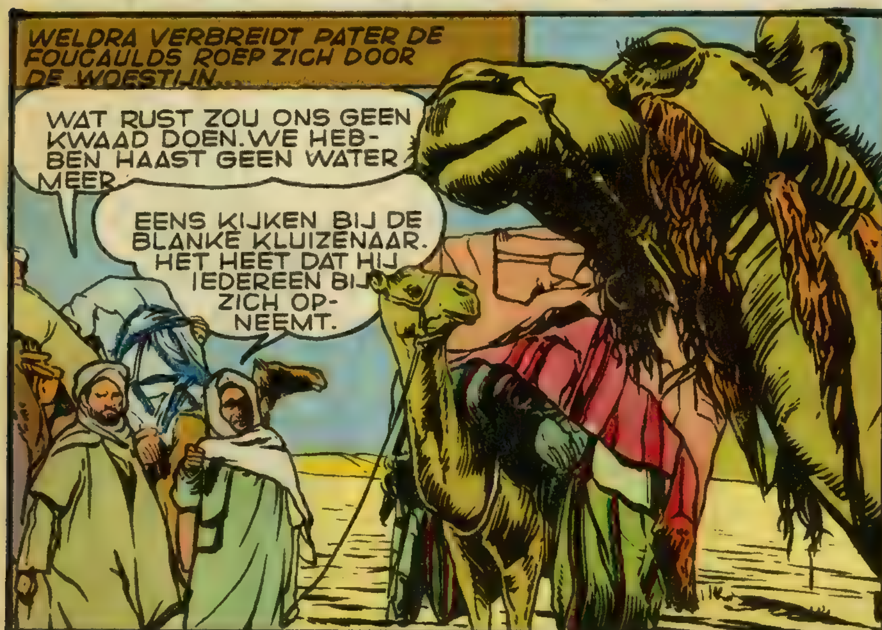

EN EEN TIJD LATER...
BROEDER ALBERIC IS ONZE BESTE TUINMAN.
WEET JE DAT HIJ FEITELIJK CHARLES DE FOUCAULD HEET? HIJ WAS EEN SCHITTEREND OFFICIER, MAAR WOU OP DE LAATSTE PLAATS KOMEN EN HEEFT ZELFS ZIJN NAAM VERANDERD.

MAAR CHARLES HEEFT ZIJN WEG GEVONDEN. OP 20 SEPTEMBER 1900 WORDT HIJ TOT PRIESTER GEWIJD...

HIJ TREKT ZICH IN BENI-ABBES, MIDDEN IN DE WOESTIJN, TERUG...
IK BEN DE ENIGE PRIESTER HIER AAN DE GRENS VAN MAROKKO... HIER VALT VEEL GOEDS TE DOEN!

ZONDER DRALEN BOUWT HIJ EEN KAPEL, MAAR...
U WEET DAT DEZE BUURT NIET VEILIG IS, PATER... DE STAMMEN ZIJN HIER VOORTDUREND OPROERIG.
IK DOE NIEMAND KWAAD!... IK BOUW EEN SCHUILPLAATS, ZOALS DE INLANDERS EN BEN BEREID ALLE VOORBIJGANGERS TE HERBERGEN HELEMAAL VOOR NIETS!

WELDRA VERBREIDT PATER DE FOUCAULDS ROEP ZICH DOOR DE WOESTIJN...
WAT RUST ZOU ONS GEEN KWAAD DOEN. WE HEBBEN HAAST GEEN WATER MEER.
EENS KIJKEN BIJ DE BLANKE KLUIZENAAR. HET HEET DAT HIJ IEDEREEN BIJ ZICH OPNEEMT.

INDERDAAD...
WELKOM IN HET HUIS VAN GOD, VRIENDEN.

EN EEN TIJD LATER...
WE HEBBEN JE ONTVANGST NIET VERGETEN. NEEM ALS DANK DEZE GERST AAN EN DIE SCHAPEN!

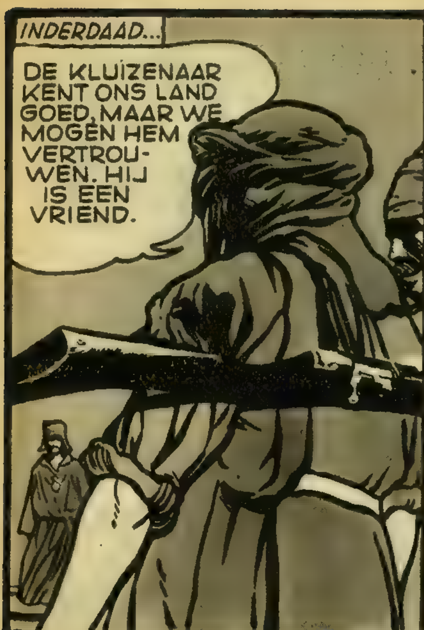

SNEL WORDT DE KLUIS VAN PATER DE FOUCAULD HET PUNT VAN SAMENKOMST DER NOMADEN.
ZE WETEN DAT JE HUIS VEILIGHEID TEGEN ROVERS BIEDT EN ZE ACHTEN JE HOOG!
IK HEB HUN VERTROUWEN GESCHONKEN. NU KOMEN ZE IN GROTE GETALE TOT ME. IK KAN GOED WERK DOEN.

MAAR OP 17 AUGUSTUS 1903 BREEKT IN TAGHI, BIJ BENI-ABBES, EEN OPROER UIT...
PAS OP, DE MAROKKANEN NADEREN!
DOOD AAN DE VREEMDELINGEN!...VOORWAARTS...

WELDRA IN BENI-ABBES...
VLUCHT!...U IS IN LEVENSGEVAAR.
ER ZIJN GROTE DINGEN OP TIL. MAAR OMDAT ER GEVAAR DREIGT BLIJF IK. IK KAN HIER NODIG WEZEN.

DE PATER HOUDT WOORD. KORT DAARNA SCHIJNT DE RUST TERUGGEKEERD...OP EEN DAG...
NEE MAAR, LAPERRINE!...WAT FIJN JOU HIER TE ZIEN, VRIEND.
IK ONDERNEEM EEN VREEDZAME EXPEDITIE NAAR MAROKKO. GA JE MEE?

EN DE FOUCAULD VOLGT DE EXPEDITIE VAN COMMANDANT LAPERRINE DWARS DOOR DE HOGGAR...
WE ZULLEN DE TOEAREGS EEN BEZOEKJE BRENGEN... MISSCHIEN KAN JIJ ER ENKELE TEMMEN!
3

INDERDAAD...
DE KLUIZENAAR KENT ONS LAND GOED, MAAR WE MOGEN HEM VERTROUWEN. HIJ IS EEN VRIEND.

OP EEN DAG...
DAAR IS TAMANRASSET, EEN DER TROOSTELOOSTE PUNTEN VAN DE HOGGAR : ZAND, ROTSEN EN AF EN TOE VAN DIE WOESTE GESLUIERDE KRIJGERS...
IK HEB VRIENDEN WETEN TE MAKEN VAN DIE AFSCHRIKWEKKENDE MANNEN. EN VAN DIT ADELAARSNEST MAAK IK MIJN KLUIS.

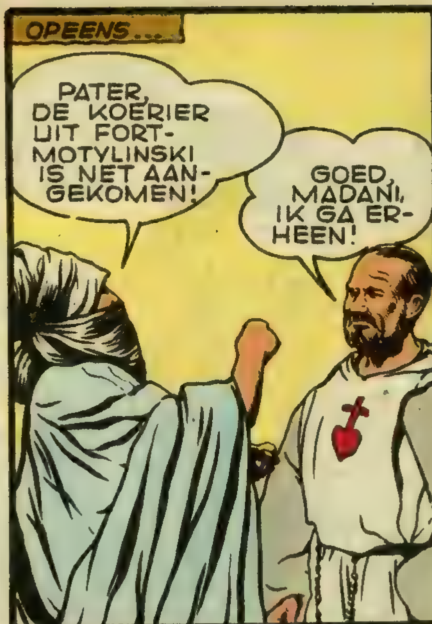

ZO DEED HIJ...
EN DIT IS HET HUIS DES HEREN, MIDDEN IN DE WOESTIJN, 2.700 M HOOG... WAT BEN IK GELUKKIG HIER, ALLEEN MET GOD!

OP EEN DAG...
LYAUTEY KOMT OEZJDA BEZETTEN... DE BENISNASSEN ONDERWERPEN ZICH EN DE FRANSE TROEPEN VAN GENERAAL AMADE DRINGEN IN HET MAGHREB DOOR. DE HELE STREEK IS IN REP EN ROER... VOORZICHTIG...

ONDANKS DIT NIEUWS IS DE FOUCAULD NIET BANG...
DEZE AFSCHEIDING WAS ONNODIG... NU STAAT DE KLUIS HELEMAAL OPEN VOOR ALLE WOESTIJNREIZIGERS, WIE ZE OOK ZIJN!

MAAR EEN VRESELIJK GEVAAR BEDREIGT HEM OP DATZELFDE OGENBLIK. EEN BENDE SENOESSI-ROVERS GALOPPEERT NAAR ZIJN KAPEL.
VLUGGER NOG, WE MOETEN HEM VÓÓR DE NACHT OVERVALLEN!

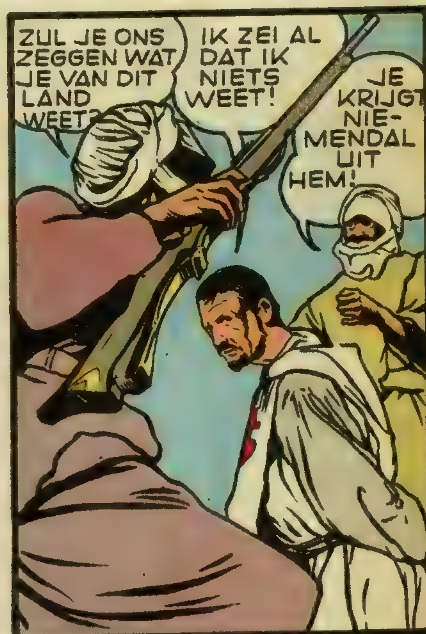

INTUSSEN...
MIJN VERTALING VAN TOEAREG GEDICHTEN LIJKT ME BEHOORLIJK... DIE PRACHTIGE LETTERKUNDE MOET BEKEND WORDEN GEMAAKT...

OPEENS...
PATER, DE KOERIER UIT FORT-MOTYLINSKI IS NET AANGEKOMEN!
GOED, MADANI, IK GA ERHEEN!

MAAR DE INBOORLING HEEFT GELOGEN...
WAT IS DIE DEUR TOCH LAAG... IK KAN NIETS ZIEN!

OP DAT OGENBLIK...

O, GOD, VERGEEF HEN EN VERGEEF MADANI DIE ME AAN HEN HEEFT OVERGELEVERD.

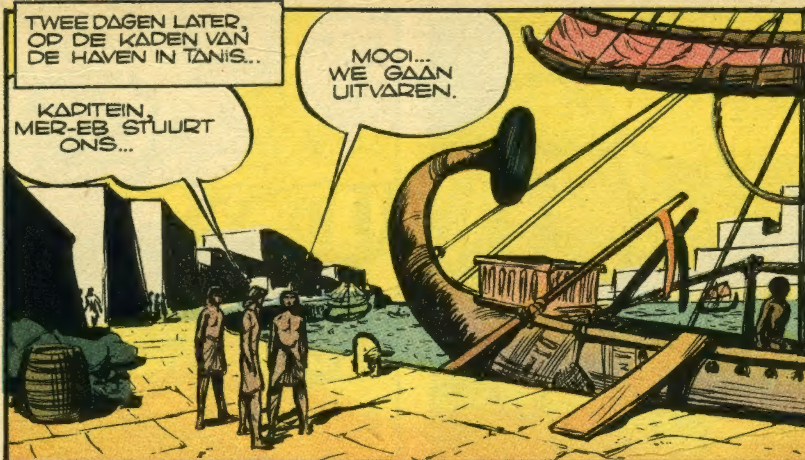

ZUL JE ONS ZEGGEN WAT JE VAN DIT LAND WEET?
IK ZEI AL DAT IK NIETS WEET!
JE KRIJGT NIEMENDAL UIT HEM!

VAN ZO'N KORDATE HOUDING ZIJN DE ROVERS GESCHROKKEN. EEN SCHIET...
NU GAUW ERVAN DOOR! HIJ WAS ERG BEMIND HIER IN DE BUURT!

ZO VOND PATER DE FOUCAULD DE DOOD... MAAR DE HERINNERING AAN ZIJN VURIG LEVEN IS NOG LANG NIET DOOD, EN DE WOESTIJN ZAL HET STEMPEL BEWAREN VAN HEM DIE ZIJN LEVEN OFFERDE OM HAAR BEKEND EN BEMIND TE MAKEN.

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

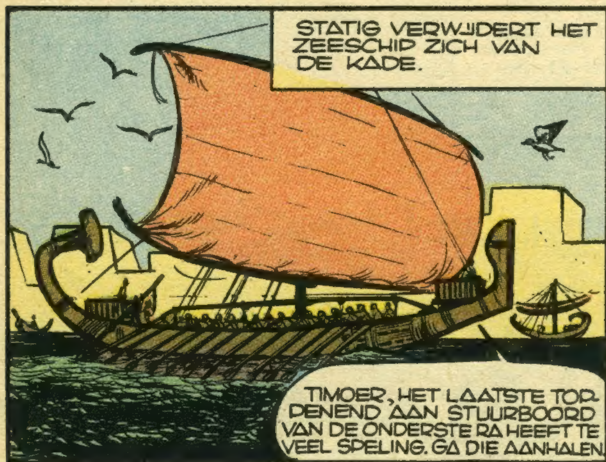
DE TALISMAN VAN TIMOER

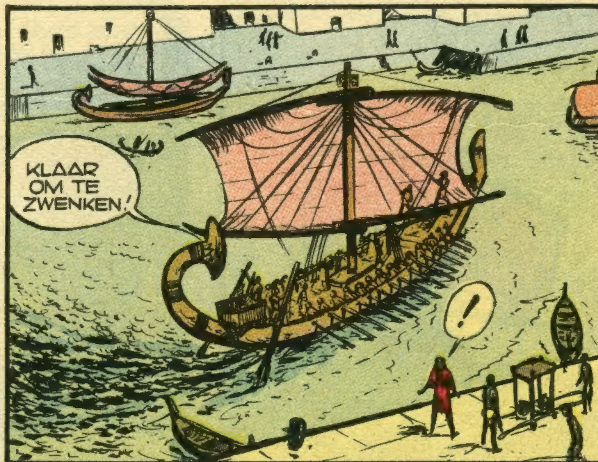

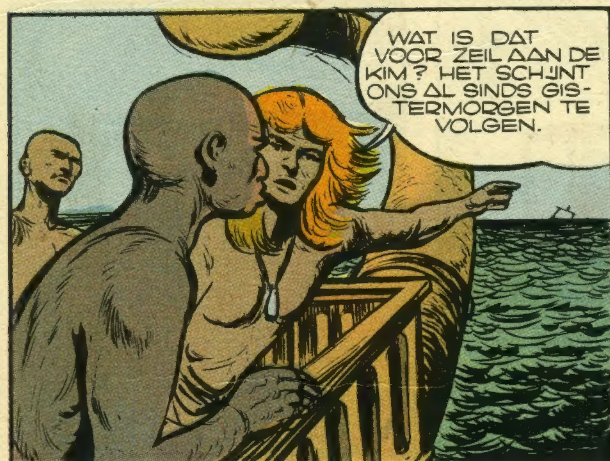

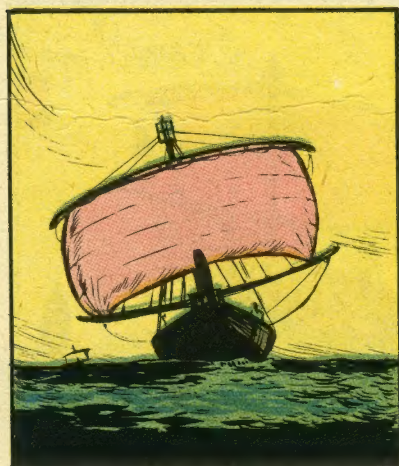

TE LAAT! HIJ ONTGLIPT ME EN DE TA-LISMAN OOK, TENZIJ...

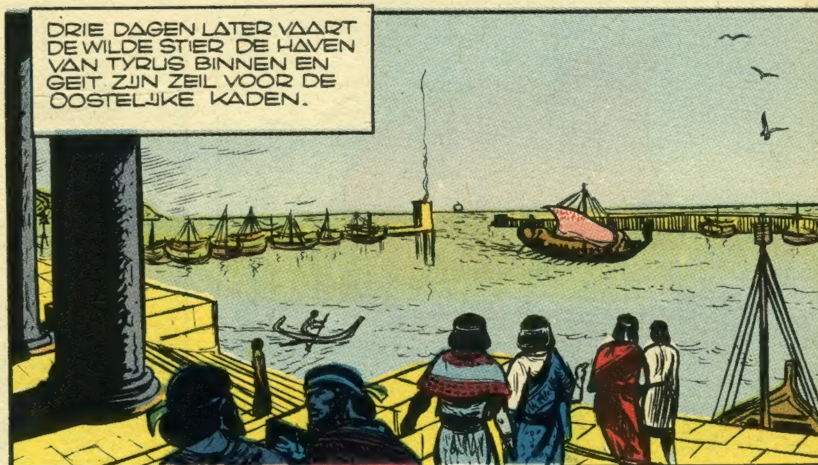

ZEG EENS... IS HET SCHIP "NOORDER-LICHT" DAT OVER DRIE DAGEN NAAR BYBLOS KOERS MOET ZETTEN ZEILREE?
ZEKER, HEER NEHESI. HET WACHTEN IS ENKEL OP EEN BIJKOMEN-DE VRACHT.

VERZAMEL AANSTONDS DE BE-MANNING. BRENG ME AAN BOORD EN VAAR OVER EEN UUR UIT.

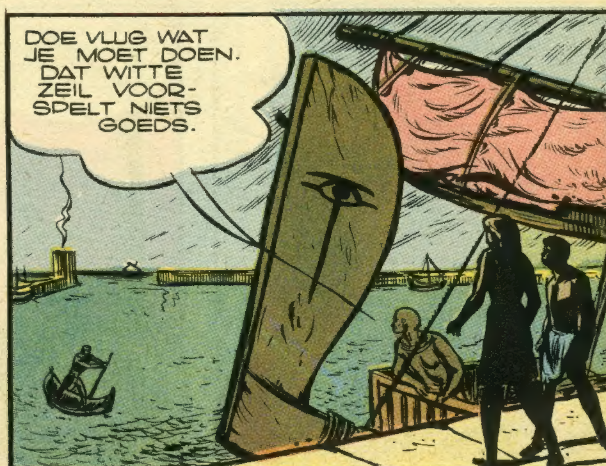

WAT IS DAT VOOR ZEIL AAN DE KIM? HET SCHIJNT ONS AL SINDS GIS-TERMORGEN TE VOLGEN.

IK HEB HET GEZIEN, THOETI. HET WAS DAAR AL TOEN DE KUST VAN EGYPTE AAN DE EINDER VER-DWEEN... IN ELK GEVAL HAALT HET ONS NIET IN. MISSCHIEN VERLIEZEN WE HET VANMIDDAG UIT HET GEZICHT.

DRIE DAGEN LATER VAART DE WILDE STIER DE HAVEN VAN TYRUS BINNEN EN GEIT ZIJN ZEIL VOOR DE OOSTELIJKE KADEN.

INTUSSEN DANST HET GE-HEIMZINNIGE ZEIL UIT EGYPTE OP ZEE VOOR DE REDE.
SIRIUS
III. 35.

DOE VLUG WAT JE MOET DOEN. DAT WITTE ZEIL VOOR-SPELT NIETS GOEDS.

Onze KNOLLENTUIN

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Lang leve onze Piet !
Erg schrander is ie niet.
Zijn hart, dat is van goud,
Eeuwig jong, nimmer oud.

Dag, rakkers en rakkeresjes ! Wat kan zo'n weekje lang duren, vinden jullie niet ? In het Robbedoeshuis krijgen we dat elke dag van onze Piet te horen. Inderdaad, schrander is ie niet. Maar zijn jeugdig hart... van goud, vrienden, het puurste goud ! Piet staat altijd klaar en trekt nooit een lelijk gezicht. Behalve dan als we hem plagen met zijn acht haren. Maar ja, als je er nog maar acht heb... dan is dat ook een heel kostbaar bezit.

We openen ons tuintje vandaag met een knol van een Amsterdamse rakker :

DE SCHOEN

Het was een grote, hoge schoen. Echt stoer en zelfs een beetje snoeverig lag hij daar op het ijs. Hij trok de aandacht van alle voorbijgangers. Op weg naar school en terug moest ik er steeds naar kijken.

Maar op zekere dag viel de dooi in. Op het laatst lag hij enkel nog maar op een ijsschots. Toen ik op een dag weer langswandelde, was hij verdwenen. Ook de ijsschots was ontdooid en de schoen was gezonken.

Echt jammer ! Ik was er zo aan gehecht geraakt !

Eigen werk van QX (Henk de Rover) uit Amsterdam.

Zien jullie, rakkers, dat je over de doodgewoonste dingen kan schrijven. Kwestie van je ogen openzetten en een beetje verbeelding. Mooi zo, Henk ! En als jullie zo'n inval hebben, dan dadelijk opgeschreven. Niet uitstellen. Trouwens, over uitstellen gesproken...

UITSTELLEN

'k Heb mijn werk nog niet af,
Dat meester ons te maken gaf.
Ik zal vanavond maar gaan leren,
Dan is er immers tijd genoeg.

't Is avond. Ach, wat ben ik moe,
Mijn ogen vallen bijkans toe.
'k Zal mijn werk morgen maken
En wat vroeger op gaan staan.

't Is morgen. O, wat laat !
De klok, die half negen slaat...
Vanmiddag moet mijn werk gedaan,
Of ik heb flink straf te vrezen.

't Is middag. Makkers komen al,
Om te spelen met de bal.
Nu moet ik met al dat gapen.
Dat nare schoolwerk nog gaan maken.

Eigen werk van WIL FERDI uit Oombergen.

Kon je het niet gedaan krijgen, de laatste twee regels ook telkens te laten rijmen, rakker ? Natuurlijk, niemand kan je er toe verplichten. Maar in dit geval zou het beslist vlotter zijn geweest. Tot binnenkort ?...

Rakkers, nu gaan we **LAMBIC II 34.030** uit Heffen eens onder het mes leggen.

Luister goed, Prosper : dit dient niet om je werk af te breken, hoor, maar om jou en alle rakkers iets te leren. Want naar inhoud en fantasie is je spookhistorie heus zo kwaad nog niet.

Eerst zullen we een stuk van je tekst laten verschijnen :

EEN SPOOKHISTORIE

Op een Zondagavond in het midden van de winter. Vier jongens stappen langs een donkere, smalle weg huiswaarts.

Druk koutend over een voorbij feest gingen onze vier vrienden verder. Tot ze daar enkele meters voor zich een gedaante in het wit, uit enkele stronkjes, midden op de weg komend, stampend met de voeten, en een honend geluid gevend, tot voor het viertal kwam te staan, dat even aan de grond genageld scheen te zijn. Plots, bij het naderend spook, schoten ze alle vier, rechtsom, op de loop. Een van hen was reeds vijftig meter voor. Een ander roepende : « Help ! Help ! »

....

...Enkele weken later wou er nog zo'n artist eens proberen spook te spelen. Maar, nadat hij van hun werk komende vrouwen twee dagen achtereenvolgens met bekrompen hart huiswaarts hadden gestuurd, hadden vier kloeke jongens van twintig jaar, nadat zij van het geval op de hoogte waren gesteld, zich in vier bomen verschanst...

Dit opstel geldt dus als voorbeeld !

Prosper, je moet de volgende keer eens op de volgende dingen letten :

1) Maak geen lange zinnen. Hoe korter, hoe liever.

2) Vermijd tegenwoordige deelwoorden : komende, gaande, roepende, gevende, enzovoort.

Als je korte zinnen maakt, zal jij je

Dromend Pietje op de schoolbank. — Eigen werk van BLAUWE AREND uit Veltem.

ook niet meer vergissen in de werkwoordsvorm. Neem die zin eens : « Tot ze daar enkele meters voor zich een gedaante... ». Door al « komend », « stampend » en « gevend » over het spook te spreken, vergat je, dat je het over die vier jongens had !

Lees nu eens aandachtig de verbeterde uitgave van Snuffel :

Het gebeurde op een Zondagavond, in het hartje van de winter. Vier jongens stapten langs een stil, smal en donker bospad op huis aan.

Ze babbelden druk over een voorbij feest. Maar opeens... Opeens zagen ze enkele meters voor hen iets uit de struikjes komen. Het was een witte, doorschijnende gedaante. Ze zweefde tot midden op de weg... Ze kwam dichter en dichterbij... Dan stampte ze opeens met de voeten en stootte ijselijke kreten uit...

Het viertal scheen even als aan de grond genageld. Tot ze het alle vier plotseling op een lopen zetten. Ze konden hun eigen benen niet bijhouden. Eentje riep : « Help ! Help ! »

...Enkele weken later wilde nog zo'n grappenmaker het eens proberen om spook te spelen. Hij wist, hoe laat de vrouwen van hun werk kwamen. Twee dagen lang jaagde hij hen de doodsangst op het lijf. Toen enkele jonge, sterke kerels dit hoorden, besloten deze er een eind aan te maken. Op het bepaalde uur verschansten zij zich in de bomen...

Zien jullie, rakkers, hoe het zo heel anders wordt ? Korte zinnen, geen deelwoorden. Dan hoef je ook niet zo met komma's te goochelen.

Probeer het zo eens, Prosper ! Succes !

Tot slot een kort opstelletje, getiteld :

OP HET KERMISPLEIN

Zullen we eens een kijkje nemen op de kermis ?

Op de grote markt zien en ruiken wij de wafel- en frietkramen. Verder is er een draaimolen, schietkramen, de rups, ja, te veel om op te noemen.

Op de kleine markt staat het circus. Het lijkt wel een sprookjesland met al die lichtjes om de prachtige bovenranden van de wagens.

Na hier en daar en overal eens gekeken en rondgesnuffeld te hebben, druipen we langzaam af.

Eigen werk van TEDDY BILL uit Oostende.

Ons tuintje raakt vol. Stappen we over naar de eervolle vermeldingen.

ROB ROY uit Oostende : de volgende week is het jouw beurt. **EDDY KNAPP** uit Amsterdam : je Paastekening kwam jammer genoeg veel te laat. Met deze nieuwe Robbedoesuitgave moet je er minstens twee maanden (!) voor een bepaald feest mee zijn. Ja, ja, zo'n mooie Robbedoes eist twee maanden voorbereiding ! **GEORGES DE GROOTE 34.208** uit Blankenberge : leuk ! Veel plezier aan zee, hé ! Verder voor de tekenknollen van : **René CARREIN** uit Dilbeek (de tekenpen iets steviger vasthouden), **ROLAND** uit Bredene (let eens op de schaduw), **ROBIN HOOD** uit Haerthalen, **EDGARD MACHIELS** uit Lanaken, **BLAUWE AREND** uit Veltem, **PIREWIET 34.422** uit Assent, **MAX SAS 34.483** uit Avekapellen (nee, je mag ze niet kleuren ; het moet in O. I. inkt zijn) en lest best met erelof voor de beste inzending van de week : **MARSUPILAMI** uit Kieldrecht.

SNUFFEL.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 15.)

SPEL Nr. 1

Aan de hengel van de middelste visser.

SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 3

Een ezel. — Een koe. — Een vis. — Een slang. — Een eekhoorn. — Een haas. — Een varken.

SPEL Nr. 4

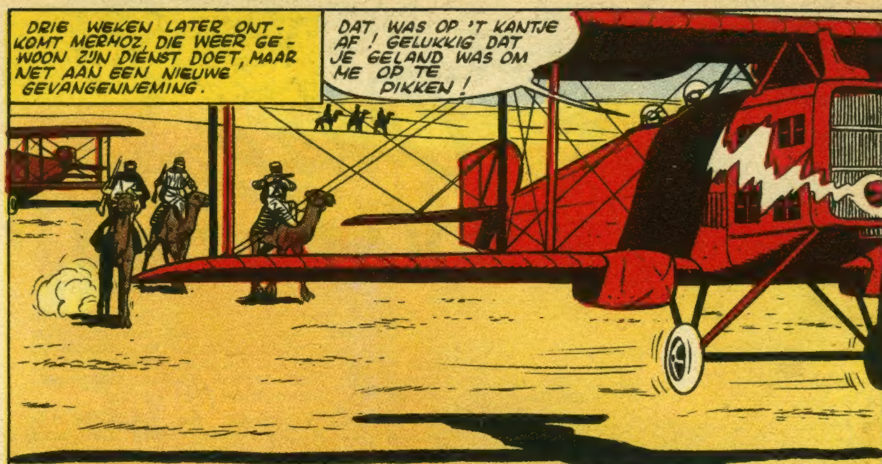
1 : Onjuist. — 2 : Juist. — 3 : Juist. — 4 : Onjuist, de stof het tarlatan. — 5 : Mis, die berg heet Aconcagua.

SPEL Nr. 5

A is een neef van B, B een volle neef van C, A en C zijn geen familie van elkaar.

JEAN MERMOZ

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co. Eindhoven, H. Seghersiaan 19.